

вирішення проблем протидії суспільно небезпечним діянням неповнолітніх / Н. С. Юзікова // Право і суспільство. – 2010. – № 4. – С. 168–173.

2. Бабилова С.А., Штыкова Н.Н. Суди по справам неповнолітніх у США, Англії та Росії. Порівняльно-правовий аналіз: Навч. посібник – Муром, 2000.

Катерина Дибко,

студентка 1 курсу ОС Магістр

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: К. В. Петровська, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ОСОБИСТІСТЬ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖЕРА

Докорінні політичні, економічні і соціальні зміни в Україні істотно вплинули на всі сфери життя суспільства, зокрема і на освіту. Торкнулися вони і першої її ланки – дошкільній. Саме ця освіта, згідно із законами України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту», є обов'язковою складовою системи неперервної освіти в Україні і здійснюватися вона має в дошкільних закладах і родинах.

З огляду на це, сучасні навчальні заклади вимагають докорінного переосмислення парадигми навчання і виховання, освоєння прогресивних технологій духовного становлення особистості кожного вихованця, створення умов для його самореалізації. Тобто, вимога сьогодення – реформувати дошкільну освіту на засадах гуманізації та демократизації, привести її у відповідність до потреб часу, інтересів дітей.

Актуальними є питання, які пов'язані з проблемами керівництва, ефективного управління та раціонального використання влади. Вони вимагають глибокого вивчення феноменів лідерства та власне самого керівництва. Саме тому управління, лідерство та влада стають об'єктами досліджень багатьох вчених: психологів, педагогів, соціологів, менеджерів (Дж. Мак Грегора, Р. Такера, Л. Орбан-Лембрік, В. Крижко, В. Лазарев та ін.) Особистість керівника в структурах керування розглядають психологи: А. Бандурка, С. Бочарова, О. Землянська та ін.

Так, обрана нами тема «Особистість керівника дошкільного закладу як освітнього менеджера» актуальна, тому що розглядає психологічні основи особистості керівника у сучасних механізмів ефективного керування педагогічним колективом.

Метою напої роботи є вивчення індивідуально-типологічних якостей особистості керівника навчальним закладом та його психологічного стилю управління.

За визначенням Б. Ананьевською, особистість – це «свідомий індивід», тобто людина, здатна до свідомої організації її саморегуляції діяльності. Розвиток свідомості особистості полягає у формуванні світогорозуміння, переконань, які забезпечують її моральну стійкість, здатність підпорядковувати нижчі спонукання вищим мотивам діяльності, тримати правильну лінію у своїй поведінці [1,3-5]. Всі перелічені структурні властивості особистості впливають на

Бердянський державний педагогічний університет

успішність управлінської діяльності, утворюючи фізичну та фізіологічну основу для оволодіння професійно важливими якостями керівника [2].

Психологія управління – це галузь психології, яка вивчає психологічні закономірності управлінської діяльності. Як наука, психологія управління, продукує психологічні знання, що застосовуються при вирішенні проблеми управління діяльністю організації. Вона охоплює наступне коло завдань та проблем: психологічні особливості управлінської діяльності (функціональний зміст управлінської діяльності, чинники, що впливають на її ефективність, мотивація управлінської праці); психологічні аспекти управління у сфері виробництва, бізнесу, освіти, науки, культури, спорту тощо; психологічні особливості діяльності керівника (стилі управління, психологічні якості керівника, мотиваційна сфера особистості керівника).

Сучасні вчені, Н.Чернишов, А.Двінін, розглядаючи структуру особистості в процесі управління, наводять три групи властивостей, притаманних особистості успішного керівника. До першої вони відносять інтелектуальні особистісні властивості: поняттєве мислення, уміння узагальнювати, розрізняти та класифікувати схильність до виваженого і продуманого ризику та асертивність. У практичній роботі керівника ці властивості виявляються в умінні сформулювати головне. Другу групу властивостей складають емоційно-вольові якості: позитивний настрой до свого оточення, контактність і гнучкість, здатність заливати до себе людей і керувати своїми почуттями. У роботі це виявляється в умінні встановлювати і підтримувати соціальні контакти та управляти ними. Третю групу складають соціально-групові якості: схильність до влади, прагнення досягти поставлених цілей, чіткі світоглядні принципи і переконання. У роботі ці властивості виявляються в умінні керівника раціонально розпорядитися владою і відповідальністю, у наявності авторської концепції управління і вирішення проблем [3].

Підсумовуючи вище сказане, можна стверджувати, що існує об'єктивна сукупність особистісних психологічних рис керівника. Можна сказати, що розвинені якості з цієї сукупності є необхідною умовою успішності діяльності керівника з формування позитивного клімату в колективі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кузьменко В. Педагогічний менеджмент у системі допішкільної освіти / Кузьменко В. // Допішкільне виховання. – 2002. – № 5. С. – 3-5.
2. Пісоцька Л. До проблеми управління допішкільною освітою в регіоні / Пісоцька Л // Допішкільне виховання. – 2001. – № 12. – С. 13-18.
3. Шуванов В.И. Социальная психология менеджмента / В.И.Шуванов / – М.: ЗАО «Бизнес-школа» Интел-Синтез», – 1997. – 256 с.